

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.417/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe.; eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetésével összefüggő közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 7.K.701.248/2022/16. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőskapitányság illetékességi területén több körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki, a felperes működési körzetét (helység1-helység2 és helység3 városrészek) az helység1 Körzeti Megbízotti Csoport működési körzete foglalta magába. A felperes a peresített időszakban rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó járőri, járőrszolgálati és egyéb [TIK (továbbiakban: TIK) küldések, átkísérési, kísérorőri, elővezetési, járványügyi ellenőrzési] feladatokat. A 2022. augusztus 2. napján előterjesztett szolgálati panaszát Borsod-Abaúj-Zemplén Megye alperes vezetője a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. július 1. napjától 2022. május 31. napjáig terjedő időszakra bruttó 1.014.580 forint megbízási díj tőke és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.014.580 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 18., 20-21., 24-25., 37., 44., 50., 54-55., 62. és 72/c., valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4-5., 7., 10., és 60. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1)-(6) bekezdéseire; a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletére alapította. Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a KMB szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás; a körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezte a felperes körzeti megbízotti működési körzetének a megváltozását, a csoportkörzetre történő kibővülését. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes kísérorőként nem volt igénybe vehető, továbbá a KMB szabályzat 24. pontjában foglaltakkal szemben a működési

és csoportműködési körzetén belül és azon kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat. E körben rámutatott, hogy az alperes a KMB szabályzat 21. pontjában előírt, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, különleges jogrenddel, TIK küldésekkel összefüggésben – nem tudta bizonyítani. A kézbesítési feladatok ellátását eseti jellegűnek, a baleseti helyszínbiztosítási feladatokat felperes beosztásához tartozónak (KMB szabályzat 54-55. pont) tekintette, míg az elővezetések működési és csoport működési körzeten kívüli fogantatását többletfeladatként értékelte. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díj jár. Rögzítette továbbá, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban több járőri, illetve járőrvezetői státusz betöltetlen volt; a járőrök és járőrvezetők a járőri munkát az alacsony létszám miatt nem tudták ellátni; ezért a felperes rendszeresen járőri feladatokat is ellátott, így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, mivel a törvényi mértékek között azt a rendszeresen, jelentős mértékben, a felperes munkaidejének nagy részét kitevő, munkakörébe nem tartozó többletfeladatok ellátásával arányban állónak ítélte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a csak részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Ezáltal megsértette a Hszt. 45. §-ában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletében foglaltakat, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését. Továbbá tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2., 3.d., 15., 18., 20- 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. és 72.c. pontjaiban írt rendelkezéseket, és figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének [9] bekezdésében iratellenesen, a bizonyítékok téves értékelésével állapította meg, hogy a járőrök és járőrvezetők az alacsony létszám miatt nem tudták a járőri munkát ellátni, továbbá a felperes a TIK és az előjárói utasítása alapján szinte minden szolgálatban a beosztásához nem tartozóan látott el a működési körzetében és működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatokat. Megalapozatlanul és hatáskörét túllépve következtetett ítéletének [36] bekezdésében arra az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli feladatokat a körzeti megbízottaknak a járőrök létszám hiánya miatt kellett ellátnia, mert a felperesi – beosztásához tartozó – feladatellátás oka nem a járőrlétszám hiánya volt, betöltetlen beosztás jogcímen a felperes megbízási díjra sem jogosult. A felperes a KMB szabályzat 24. pontja alapján járőr vezetőjeként járőrrel közösen beosztható volt, és a 37. pontja szerint a közterületi szolgálat alapvetően járőrözésből áll, működési körzetéből pedig a KMB szabályzat szerint jogszerűen elvonható volt. Önmagában abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el.

[7] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a körzeti megbízotti csoportokra vonatkozó szabályok téves értelmezésével helytelenül állapította meg, hogy a felperes működési területe nem terjedt ki a körzeti megbízotti csoport működési körzetére. A KMB szabályzat 44-49. pontjai (kapcsolattartási feladatok) kötődnek szorosan a körzeti megbízott működési körzetéhez, míg a csoportkörzet a KMB szabályzatban rögzített feladatok zavartalan ellátását biztosítja. Tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, mivel a közterületi tevékenységen belül a közterületi szolgálat a közrendvédelmi és a közlekedésrendészeti szolgálati ágak tevékenysége, a körzeti megbízott feladatköre pedig a közrendvédelmi szolgálati ághoz tartozik, így az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 50-63. pontjainak figyelmen kívül hagyásával arra a téves következtetésre jutott, miszerint a KMB szabályzat 24. pontjától eltérő járőri feladatok többletfeladatnak minősülnek. A bővebb feladatköre miatt a körzeti megbízotti a járőr beosztáshoz képest magasabb besorolású beosztás.

[8] Téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi; egyébként e tevékenység már járőrfeladatnak minősül. E körben utalt a KMB Szabályzat 15. és 50-63. pontjai szerinti, csoportkörzetben is ellátandó feladatokra.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltakat, mivel a fokozott ellenőrzések időtartama, a veszélyhelyzet alatt ellátott feladatok, valamint TIK általi küldések a KMB szabályzat 21. pont b), c) és d) alpontjaiban foglaltaknak megfeleltek, továbbá az alpontokban rögzített eseteket nem külön-külön, hanem egyben értékelte. A TIK utasítása alapján ellátandó feladatok közé nem csak járőri feladatok tartoznak. A szolgálati feladat eseti jellege az eset felmerülésével van összefüggésben, annak megállapítását a rendszeresség nem zárja ki; nincs jelentősége, hogy a beosztási feladatoktól elvonásra az adott napon vagy hónapban akár többször is sor került.

[10] Az átkísérések kapcsán - annak elismerése mellett, hogy a felperes végrehajtott ilyen feladatokat - kifejtette, hogy nem került beosztásra ilyen szolgálatba a felperes, nem látott el kísérorri beosztásba tartozó feladatkört, továbbá a végrehajtott átkísérések csekély számára figyelemmel nem állapítható meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultsága.

[11] Nem felel meg a valóságnak, hogy a feladatok ellátása díjazás nélkül történt, ugyanis a többletfeladatok ellátásáért az állomány kivétel nélkül egyszeri nettó 500 000 forint pénzbeli juttatásban és 13 nap rendkívüli pótszabadságban részesült.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, 25.000 forint másodfokú perköltségigény mellett. Utalt rá, hogy az alperes anélkül vitatta a megállapított tényállást, hogy az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat megjelölte volna. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre. Kifejtette, hogy a körzeti megbízott a KMB szabályzat 15. és 24. pontja szerint járőri feladatokat kizárólag működési körzetében és kivételesen láthat el, a csoport működési körzetben nem.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a 30/2015. BM rendelet, a Hszt. 45. §-a, 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, TIK utasítás egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság az ORFK utasítások fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás kiegészítésével – az alábbiak szerint értett egyet.

[15] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásnak az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszámuk miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti esetkörök vizsgálata annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt. Az ezt meghaladóan tett megállapítás olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedik a közszolgálati per keretein. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállásából mellözi az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a rendőrkapitányság illetékességi területén a felmerülő járőri munkát a rendelkezésre álló létszámmal nem tudták ellátni. Az elsőfokú ítélet a felperes által hivatkozott ellátott, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztásokat, illetve a helyettesített szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályoztatott személyeket nem konkretizálja és nem rendeli hozzá valamennyi felperesi többletfeladathoz. A státuszok huzamos betöltetlenségéből ezért nem következik okszerűen, - további

bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül - a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltak fennállása. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapját a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján is megállapította, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti esetkört nem kellő mélységben vizsgálta, és ezért e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[16] Az alperes hivatkozott iratellenes megállapításra, részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében – mint arra a felperes alappal hivatkozott – nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását, továbbá az iratellenesség mely okiratok tartalmával összevetésben állapítható meg. Ezzel szemben a per adatai (felperesi és alperesi kimutatások, másik perekben tett tanúvallomást tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyvek) a felperes által rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatellátást alátámasztották; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK vagy felettesei utasítására végrehajtott járőri és egyéb feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el. Mivel az alperes által a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértésként előadott további állítások a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az irányadó normák értelmezésére vonatkoztak, ezen érveket a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított anyagi jogi jogszabálysértések körében vizsgálta.

[17] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[18] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[19] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint

a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[20] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[21] A TIK utasítás fellebbezésben hivatkozott rendelkezései alapot adnak ugyan a felperes beosztásától eltérő feladatellátásra utasítására, de nem alapozzák meg munkakörének más beosztásba tartozó feladatokkal történő bővítését.

[22] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb (kísérőőri) feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság az általa ismertetett bizonyítási teherből származó jogkövetkezmények szerint a becsatolt felperesi kimutatás (keresetlevél F/6. melléklete), alperesi kimutatások (9. sorszámú beadvány melléklete), valamint tanúvallomás (más perben keletkezett jegyzőkönyv 15. sorszámú csatolt kivonta) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes kifogásolt feladatokra beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat 24., valamint 2. pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A KMB szabályzat 25. pont a) pontja kifejezetten tiltotta a felperes körzeti megbízott igénybevételét kísérőőri feladatokra. A fellebbezési érveléssel szemben nem annak volt jelentőség, hogy a felperes kifejezetten nem került beosztásra kísérőőri feladatkörbe, a tényleges feladatellátás ebben a körben is megvalósult, melynek tényét az alperes a

fellebbezésben sem vitatta. Önmagában az átkísérések csekély számára történő hivatkozás sem vezethetett eredményre, hiszen a kíséreei feladatok ellátása az értékelt további többletfeladatokkal összevetve együttesen rendszeres volt, melyért a felperes többletdíjazást nem kapott. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül járőri és egyéb feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-d) alpontjai alapján arra, hogy fokozott ellenőrzés, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések esetén, valamint a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[23] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének helység1-helység2 és helység3 városrészeket, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel – az alperes által nem megdöntött tényállás szerint – a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívüli járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe. A csoportkörzetekkel összefüggésben a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a körzeti megbízotti csoport a rendőri feladatok összehangolása, a szolgálat ellátásának hatékonysága érdekében egyrészt a vezetés-szolgálatsszervezés [KMB szabályzat 3. pont b) alpont], másrészt távollét esetén – a KMB szabályzat 2. pont b) alpontja szerinti – körzeti megbízotti feladatot képező folyamatos rendőri jelenlét biztosítása [KMB szabályzat 15. és 27. pont] együttes céljából hozható létre. A Hszt. preambulumban is rögzített alkotmányos követelményhez igazodó folyamatos szolgálatellátás biztosítása miatt – a munkaköri leírásban meghatározott illetékességi szabályokra is figyelemmel – különös jelentősége van a körzeti megbízotti működési körzeten kívül, de körzeti megbízotti csoport körzetben ellátott feladatok egyenként történő vizsgálatának. Ezen esetekben az ellátott szolgálati feladat beosztáshoz tartozónak (KMB szabályzatban rögzített feladat) vagy többletfeladatnak (KMB szabályzattól eltérő vagy tiltott feladat) minősítése nem dönthető el pusztán a feladatellátás helye alapján. Erre a KMB szabályzat 2. pont bevezető mondatrésze és 72. pont c) alpontja sem ad alapot. A másodfokú bíróság egyetért azon alperesi érveléssel, hogy a körzeti megbízott működési körzetéhez mindenekelőtt a kapcsolattartási feladatok [KMB szabályzat 2. pont a) alpont] kötődnek, azonban a folyamatos rendőri jelenlét csoportkörzetben biztosításában részvétel nem jelenti azt, hogy a körzeti megbízott a körzeti megbízotti csoport működési körzetében valamennyi járőri, járőrszolgálati feladat ellátására kötelezett lenne. Azt pedig, hogy a felperes a csoportkörzeten belül ellátott járőri, járőrszolgálati feladatai megfeleltek a KMB szabályzatban foglaltaknak, az alperes az elsőfokú bíróság által ismertetett bizonyítási teher ellenére sem támasztotta alá.

[24] A fellebbezés azon hivatkozásával kapcsolatban, hogy a felperes a többletfeladatokért ellentételezésben részesült, hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a Kp. 108. §-a szerint a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítélet jogszerűségét bírálhatja el; a Kp. 2. § (4) bekezdésében rögzített kérelemhez kötöttségre is tekintettel nem terjeszkedhet túl az elsőfokú bíróság által a védirat tartalma szerint vizsgált indokokon. Mindezek miatt az alperes által először a fellebbezésben előadott tényállítást, miszerint a többletfeladatok ellátásáért az állomány kivétel nélkül egyszeri nettó 500 000 forint pénzbeli juttatásban és 13 nap

rendkívüli pótszabadságban részesült, az ítéltábla nem vehette figyelembe, az arra vonatkozó fellebbezési érvekkel sem támaszthatta alá az alperes a megbízási díj jogalapjának hiányát.

[25] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[26] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[28] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket (81.166 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[29] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. május 8.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
----------------------	---------------------	-------------------------------

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------